

УДК [930.2:378.4(477.83-25)“199”](093.2)

ГОЛОВНІ НАПРЯМИ МІЖНАРОДНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЛЬВІВСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ У 1990-х роках

Лілія ГУЛЬОВАТА, Володимир КАЧМАР

Львівський національний університет імені Івана Франка,
кафедра новітньої історії України імені Михайла Грушевського,
вул. Університетська, 1, 79000, Львів, Україна

У статті, на основі протоколів засідань Вченої Ради Львівського університету, охарактеризовано головні напрями міжнародної діяльності вищого навчального закладу впродовж 1990-х років. Головну увагу звернено на укладання угод про співпрацю з навчальними, науковими та культурними установами зарубіжних країн (з наголосом на їхній хронології та географії), на особливості призначення студентам Львівського університету іменних стипендій із закордонних фондів, а також на відновлення традиції присвоювати звання “Почесний доктор Львівського університету”, зокрема зарубіжним діячам. У результаті проведеного дослідження можна стверджувати, що векторами міжнародної співпраці Львівського університету були країни Європи (зокрема, Білорусь, Молдова, Польща, Румунія, Угорщина, Чехія, Австрія, Бельгія, Велика Британія, Греція, Данія, Іспанія, Італія, Франція, Німеччина та ін.), Північної Америки (США і Канада), Туреччина та Росія. Серед країн-партнерів найтісніші зв’язки було налагоджено з Польщею (зокрема першим у 1990-х роках звання “Почесний доктор Львівського університету” отримав Ф. Кірик) та країнами, де проживає значна українська діаспора (США, Канада, Німеччина). Саме діячі української діаспори були серед головних організаторів іменних стипендій для студентів Львівського університету.

Ключові слова: Львівський університет, міжнародна діяльність, двосторонні угоди, іменні стипендії, “Почесний доктор Львівського університету”, 1990-ті роки.

Історія Львівського університету нині є серед головних тем культурно-інтелектуальної історії в Україні, а також у Польщі. Проте наголос при цьому робиться на кінець XVIII – першу половину XX ст., а публікацій, присвячених історії Львівського університету кінця XX та початку XXI століть практично немає. Зважаючи на висловлене можемо констатувати, що міжнародна діяльність Львівського університету в 1990-х років не була предметом аналізу істориків, а тому є надзвичайно актуальною темою, адже без її розкриття неможливо комплексно охарактеризувати діяльність вищого навчального закладу, зрозуміти особливості його міжнародних зв’язків у сьогоденні.

Основною джерельною базою пропонованої статті стали протоколи засідань Вченої Ради Львівського університету. Саме завдяки їхньому аналізу можна відтворити чітку хронологію становлення міжнародних відносин вищого навчального закладу після здобуття Україною незалежності.

30 серпня 1991 р., підсумовуючи роботу колективу Львівського університету за 1990/1991 навчальний рік і наголошуючи на завданнях із подальшого вдосконалення діяльності Університету, Вчена Рада навчального закладу постановила “продовжувати роботу з поглиблення міжнародних зв’язків;

розширювати обмін спеціалістами і студентами між університетами і провідними зарубіжними вузами¹.

На осінь 1991 р. міцними ще були зв'язки з Росією (зокрема, 27 березня того року було прийнято рішення про підтримку кандидатури професора Ленінградського технічного університету Л. Розіна для присвоєння звання заслуженого діяча науки і техніки РРФСР)², але вже було оформлено й інші вектори міжнародної співпраці: підписано угоди про співпрацю з Коїмбрським університетом (Португалія, 12 червня 1987 р.), Великотирнівським університетом (Болгарія, 25 квітня 1989 р.), Педагогічною академією в Кракові (Польща, 26 травня 1989 р.), Мічиганським університетом (США, 7 березня, 1990 р.), Університетом Марії Кюрі-Склодовської (Польща, 5 травня 1991 р.), Печським університетом (Угорщина, 21 травня 1991 р.)³.

Упродовж осені 1991 – осені 1999 рр. укладання міжнародних угод Львівського університету мало потужну динаміку та географію: Університет м. Анже (Франція, 19 вересня 1991 р.), Університет Вісконсін (США, 11 жовтня 1991 р.), Алабамський університет (США, 20 жовтня 1991 р.), Едмонтонський університет (Канада, 25 жовтня 1991 р.), Канзасський університет (США, 29 грудня 1991 р.), Ягеллонський університет (Польща, 28 січня 1992 р.), Інститут географії Академії наук Угорщини (Угорщина, 12 березня 1992 р.), Московський університет (Росія, 20 березня 1992 р.), Клузьський університет (Румунія, 24 березня 1992 р.), Технічний університет м. Хемніц-Цвікау (ФРН, 7 жовтня 1992 р.), Технологічний університет Нью-Джерсі (США, 12 жовтня 1992 р.), Британська Рада (Велика Британія, 3 листопада 1992 р.), Карловий університет (Чехія, 28 червня 1993 р.), Педагогічний університет м. Бельци (Молдова, 1 вересня 1993 р.), Інститут серболужицького народознавства (ФРН, 16 вересня 1993 р.), Лувенський університет (Бельгія, 28 лютого 1994 р.), Інститут фізики Польської академії наук (Польща, 11 травня 1994 р.), Інститут перепідготовки кадрів (Австрія, 17 травня 1994 р.), Український вільний університет у м. Мюнхені (ФРН, 19 травня 1994 р.), Сілезький університет (29 червня 1994 р.), Вроцлавський університет (Польща, 30 червня 1994 р.), Вища педагогічна школа в м. Ченстохова (Польща, 1 липня 1994 р.), Вища педагогічна школа в м. Кельце (Польща, 2 липня 1994 р.), Університет м. Мачерата (Італія, 6 квітня 1995 р.), Університет Країни Басків (Іспанія, 21 червня 1995 р.), Варшавський університет (Польща, 18 листопада 1995 р.), Стамбульський університет (Туреччина, 4 грудня 1995 р.), Французький культурний центр (Франція, 24 травня 1996 р.), Опольський

¹ Протокол № 1/9 засідання вченої ради Львівського державного університету ім. І. Франка, 30 серпня 1991 р., Документація Вченої Ради ЛНУ імені Івана Франка, арк. 2.

² Протокол № 6/3 засідання вченої ради Львівського державного університету ім. І. Франка, 27 березня 1991 р., Документація Вченої Ради ЛНУ імені Івана Франка, арк. 1.

³ *Encyclopedia. Львівський національний університет імені Івана Франка: в 2 т.*, вид. рада: І. О. Вакарчук (голова), М. В. Лозинський (заст. голови), Р. М. Шуст (заст. голови), В. М. Качмар (відп. секретар) та ін. (Львів: ЛНУ імені Івана Франка. 2014), т. 2, 756.

університет (10 лютого 1997 р.), Орхузський університет (Данія, 18 березня 1997 р.), Освітня фірма “Чаг-Україна А.Ш.” (Туреччина, 25 липня 1997 р.), Університет Манітоби (Канада, 8 жовтня 1997 р.), Брестський університет (Білорусь, 23 грудня 1997 р.), Університет Валенсії (Іспанія, 29 грудня 1999 р.), Українсько-австрійське бюро кооперації в освіті, науці і культурі (Австрія, 9 березня 1998 р.), Вища школа адміністрування й управління в Перемишлі (Польща, 7 квітня 1998 р.), Остравський університет (Чехія, 24 вересня 1998 р.), Університет м. Льєж (Бельгія, 12 січня 1999 р.), Університет Аристотеля в Салоніках (Греція, 20 січня 1999 р.), Університет П’єра і Марії Кюрі м. Париж (Франція, 10 вересня 1999 р.), Молдовський державний університет м. Кишинів (Молдова, 25 жовтня 1999 р.)⁴.

Укладанню кожної з цих угод передувала значна міжнародна діяльність. Зокрема, 3 липня 1991 р. на Вченій Раді факультету ректор І. Вакарчук представив звіт делегації Львівського університету, яка налагоджувала міжнародні контакти з науковцями Республіки Польща⁵.

26 лютого 1992 р. на Вченій Раді розглядали питання про утворення координаційної ради УВУ при Львівському університеті. Доповідав Т. Салига. У результаті було ухвалено створити таку раду в складі проректора А. Карася, завідувача кафедри української літератури Т. Салиги, доцента кафедри теорії журналістики М. Присяжного, декана філологічного факультету М. Гнатюка та аспіранта кафедри теорії та історії держави і права П. Стецюка⁶.

6 травня 1992 р. декан юридичного факультету М. Костицький та завідувач кафедри регіонального природокористування та охорони природи Ю. Туниця ознайомили Вчену Раду Університету зі звітом про перебування делегації університету в США, а також із підготованим співробітниками Університету проектом резолюції для Генеральної Асамблеї ООН, який планувалося направити у відповідні урядові установи України⁷.

27 травня 1992 р. на Вченій Раді Університету знову був заслуханий звіт про перебування працівників Університету – декана економічного факультету З. Ватаманюка, доцента кафедри економічного і соціального планування Д. Олесевича та наукового співробітника Ю. Сибія у США⁸.

27 січня 1993 р. Вчена Рада Університету заслухала інформацію про Другий Всеукраїнський Конгрес українців (повідомлення професора Гарвардського

⁴ *Encyclopedia. Львівський національний університет імені Івана Франка*, 756–757.

⁵ Протокол № 9/7 засідання вченої ради Львівського державного університету ім. І. Франка, 3 липня 1991 р., Документація Вченої Ради ЛНУ імені Івана Франка, арк. 4.

⁶ Протокол № 8/2 засідання вченої ради Львівського державного університету ім. І. Франка, 26 лютого 1992 р., Документація Вченої Ради ЛНУ імені Івана Франка, арк. 8–9.

⁷ Протокол № 10/5 засідання вченої ради Львівського державного університету ім. І. Франка, 6 травня 1992 р., Документація Вченої Ради ЛНУ імені Івана Франка, арк. 3–4.

⁸ Протокол № 11/5 засідання вченої ради Львівського державного університету ім. І. Франка, 27 травня 1992 р., Документація Вченої Ради ЛНУ імені Івана Франка, арк. 16.

університету Джорджа Грабовича, в обговоренні якого виступили директор Інституту українознавства Академії наук України академік Я. Ісаєвич, ректор Львівського університету І. Вакарчук, завідувач кафедри географії України Ф. Заставний та професор кафедри історії журналістики М. Нечиталюк⁹ та про можливості співробітництва між науковими установами України та Австрії¹⁰.

25 травня 1993 р. на розгляд Вченої Ради представлено інформацію про перебування делегації Львівського університету в Університеті м. Анже. Звіт виголосив голова делегації проректор М. Павлунь¹¹.

8 лютого 1995 р. ректор І. Вакарчук ознайомив членів Вченої Ради з інформацією про поїздку делегації Львівського університету до Франції та Бельгії¹², а 29 листопада 1995 р. оприлюднив звіт про закордонне відрядження¹³. 26 червня 1996 р. ректор доповів про результати свого перебування у США¹⁴.

Ще одним аспектом міжнародної діяльності Львівського університету було залучення спонсорських коштів для призначення студентам іменних стипендій. Яскравим прикладом цього є іменні стипендії з фонду діяча діаспори Михайла Ступки. Так, 4 жовтня 1994 р. на Вченій Раді Університету слухали питання про положення призначення іменних стипендій з фонду М. Ступки. Доповідав начальник відділу міжнародних зв'язків В. Кирилич. Для розробки відповідного положення створили комісію¹⁵. Розроблене положення затвердили 30 листопада 1994 р.¹⁶ У ньому йшлося, що стипендіальний фонд розподіляється для присудження стипендій імені М. Ступки протягом п'яти років, починаючи з 1 січня 1995 р. за рахунок добровільного внеску М. Ступки і є винагородою для студентів Університету за оригінальні творчі наукові здобутки (відкриття, публікації, участь у наукових конференціях тощо). На кожний рік виділялося по одній стипендії на факультет. Стипендія імені М. Ступки додавалася до державної студентської стипендії. У грудні Вчена Рада Університету затверджувала кандидатури стипендіатів за поданням Вчених Рад факультетів. Інформація про

⁹ Протокол № 7/1 засідання вченої Ради Львівського державного університету імені Івана Франка, 27 січня 1993 р., Документація Вченої Ради ЛНУ імені Івана Франка, арк. 3.

¹⁰ Протокол № 7/1 засідання вченої Ради Львівського державного університету імені Івана Франка, 27 січня 1993 р., Документація Вченої Ради ЛНУ імені Івана Франка, арк. 5.

¹¹ Протокол № 10/5 засідання вченої Ради Львівського державного університету імені Івана Франка 25 травня 1993 р., Документація Вченої Ради ЛНУ імені Івана Франка, арк. 11.

¹² Протокол № 7/2 засідання вченої Ради Львівського державного університету імені Івана Франка, 8 лютого 1995 р., Документація Вченої Ради ЛНУ імені Івана Франка, арк. 7.

¹³ Протокол № 15/11 засідання вченої Ради Львівського державного університету імені Івана Франка, 29 листопада 1995 р., Документація Вченої Ради ЛНУ імені Івана Франка, арк. 5.

¹⁴ Протокол № 20/6 засідання Вченої Ради Львівського державного університету імені Івана Франка, 26 червня 1996 р., Документація Вченої Ради ЛНУ імені Івана Франка, арк. 16.

¹⁵ Протокол № 4/10 засідання вченої Ради Львівського державного університету імені Івана Франка, 4 жовтня 1994 р., Документація Вченої Ради ЛНУ імені Івана Франка, арк. 8.

¹⁶ Протокол № 5/11 засідання вченої Ради Львівського державного університету імені Івана Франка, 30 листопада 1994 р., Документація Вченої Ради ЛНУ імені Івана Франка, арк. 14.

стипендіатів публікувалася в пресі. Стипендіати під час публікації своїх праць мали зазначати, що робота зроблена за спонсорської підтримки М. Ступки. Кожного року інформація про присудження іменних стипендій надсилалася М. Ступці¹⁷.

28 грудня 1994 р. Вчена Рада Університету ухвалила присвоїти іменні стипендії з фонду М. Ступки студентам Університету за поданням Вчених Рад факультетів¹⁸. А 8 лютого 1995 р. для призначення іменних стипендій з фонду М. Ступки створили комісію у складі професорів І. Вакарчука, З. Ватаманюка, В. Здоровеги, С. Макарчука, доцентів М. Мальського, А. Карася, Р. Шуста та студентів І. Підкови та О. Турія¹⁹. Для прикладу, 21 лютого 1996 р. іменні стипендії з фонду М. Ступки призначили таким студентам: Олійник І., студентці III курсу біологічного факультету; Колтун О., студентці II курсу географічного факультету; Яцожинському О., студенту III курсу геологічного факультету; Стирському М., студенту IV курсу економічного факультету; Чечеринді Є., студенту IV курсу факультету журналістики; Пташник С., студентці V курсу факультету іноземних мов; Боляновському А., студенту V курсу історичного факультету; Сумик О., студентці II курсу механіко-математичного факультету; Жежничу П., студенту V курсу факультету прикладної математики; Комарницькому Н., студенту IV курсу факультету міжнародних відносин; Глушку Ю., студенту IV курсу фізичного факультету; Осташ Л., студентці II курсу філологічного факультету; Городецькій Н., студентці III курсу філософського факультету; Дубенському В., студенту V курсу хімічного факультету; Цікалу В., студенту IV курсу юридичного факультету. Бухгалтерії університету було доручено з 1 лютого 1996 року (на один рік) провести нарахування стипендій з фонду М. Ступки як додатка до державної стипендії у розмірі 1 150 000 крб. на місяць²⁰.

28 грудня 1994 р. Вчена Рада Львівського університету розглянула питання про присвоєння іменних стипендій з фонду Іванни і Петра Стельмахів. Про особливості цієї стипендії інформував директор Інституту історичних досліджень Я. Грицак²¹. У Положенні про стипендію імені Іванни та Петра Стельмахів йшлося, що вона утворюється за рахунок щорічного відрахунку в розмірі 500 канадських доларів із Вічного фонду імені Іванни і Петра Стельмахів при

¹⁷ Проект Положення про стипендію ім. Михайла Ступки, Документація Вченої Ради ЛНУ імені Івана Франка, арк. 1.

¹⁸ Протокол № 6/12 засідання вченої Ради Львівського державного університету імені Івана Франка, 28 грудня 1994 р., Документація Вченої Ради ЛНУ імені Івана Франка, арк. 8.

¹⁹ Протокол № 7/2 засідання вченої Ради Львівського державного університету імені Івана Франка, 8 лютого 1995 р., Документація Вченої Ради ЛНУ імені Івана Франка, арк. 4.

²⁰ Протокол № 17/2 засідання Вченої Ради Львівського державного університету імені Івана Франка, 21 лютого 1996 р., Документація Вченої Ради ЛНУ імені Івана Франка, арк. 11–12.

²¹ Протокол № 6/12 засідання вченої Ради Львівського державного університету імені Івана Франка, 28 грудня 1994 р., Документація Вченої Ради ЛНУ імені Івана Франка, арк. 8.

Канадському інституті українських студій для підтримки розвитку історичної науки у Львівському університеті та заохочення студентської молоді до наукової праці. Стипендія виплачувалася щорічно переможцю конкурсу на кращу дипломну роботу в галузі історичних досліджень. До конкурсу приймалися дипломні роботи, написані й захищені за останні два роки (термін прийняття робіт – до 1 червня). Переможців визначала конкурсна комісія у складі директора Центру історичних досліджень імені Петра Яцика при Канадському інституті українських студій, професора Ф. Сисина, професора історичного факультету Львівського університету М. Крикуна та директора Інституту історичних досліджень Львівського університету Я. Грицака. Рішення комісії оголошувалося не пізніше 15 вересня. Умови виплати стипендії були такими: перша її половина виплачувалася відразу після відповідного рішення конкурсної комісії (не пізніше 30 вересня), а друга половина – після того, як переможець конкурсу доопрацював текст дипломної роботи й оформив її у вигляді наукової статті для “Річника” Інституту історичних досліджень (не пізніше 30 травня)²².

26 червня 1996 р. на Вченій Раді Університету розглядали питання про стипендії для студентів із фонду Марії Ліон. Так, доктор М. Ліон зі США звернулася до керівництва Львівського університету з пропозицією надати спонсорські кошти в сумі 15 тисяч доларів на рік для надання стипендій студентам Університету, що є вихідцями з сільської місцевості. Обговоривши цю пропозицію на своєму засіданні, Вчена Рада Університету прийняла рішення встановити стипендію з фонду доктора М. Ліон для студентів-вихідців із сільської місцевості²³.

25 листопада 1998 р., крім питання про надання стипендії з фонду М. Ліон, розглядалося й питання про стипендію імені Б. Чемеринського Освітньої Фундації Петра Яцика (Канада)²⁴.

Ще одним з аспектів міжнародної діяльності Львівського університету в 1990-х роках, який часто обговорювався на Вченій Раді Університету, було присвоєння звання почесного доктора (професора) Львівського університету. Вперше це питання порушили 29 грудня 1993 р. Зокрема, проректор з наукової роботи М. Павлунь доповів на Вченій Раді Університету “Про присвоєння Почесних звань докторів і професорів Львівського університету”. Для підготовки відповідного положення створили комісію²⁵. 22 лютого 1995 р. запропонований проект положення “Почесний доктор (професор) Львівського державного

²² Проект Положення про стипендію ім. Іванни та Петра Стельмахів, Документація Вченої Ради ЛНУ імені Івана Франка, арк. 1.

²³ Протокол № 20/6 засідання Вченої Ради Львівського державного університету імені Івана Франка, 26 червня 1996 р., Документація Вченої Ради ЛНУ імені Івана Франка, арк. 16.

²⁴ Порядок денний засідання Вченої Ради Львівського державного університету імені Івана Франка (протокол 16/11), 25 листопада 1998 р., Документація Вченої Ради ЛНУ імені Івана Франка, арк. 1.

²⁵ Протокол № 6/12 засідання вченої Ради Львівського державного університету імені Івана Франка, 29 грудня 1993 р., Документація Вченої Ради ЛНУ імені Івана Франка, арк. 10.

університету імені Івана Франка” було вирішено доопрацювати²⁶. До цього питання поверталися ще двічі – 17 травня²⁷ та 25 жовтня 1995 р.²⁸

Врешті, 29 жовтня 1997 р. Вчена Рада Університету заслухала питання про присвоєння звання “Почесний доктор Львівського державного університету імені Івана Франка” ректорові Вищої педагогічної школи в Кракові професору Феліксові Кірику. Промотором присвоєння почесного вченого звання став завідувач кафедри етнології професор С. Макарчук. На підтримку кандидатури Ф. Кірика виступили професори Л. Зашкільняк, М. Крикун, К. Кондратюк, Р. Помірко, декан історичного факультету Р. Шуст та директор Центрального державного історичного архіву у м. Львові О. Мацюк. Тож Вчена Рада Університету ухвалила присвоїти Ф. Кірику звання “Почесний доктор Львівського державного університету імені Івана Франка”²⁹. Вручення диплому відбулося урочисто на квітневій Вченій Раді 1998 р.³⁰

27 травня 1998 р. Вчена Рада Університету проголосувала за присвоєння звання “Почесний доктор Львівського державного університету імені Івана Франка” Леонідові Рудницькому, професору Пенсильванського, Українського Католицького та Українського Вільного університетів, президенту Світової Ради Наукових Товариств імені Шевченка, декану філософського факультету УВУ³¹. У 1999 р. звання “Почесний доктор Львівського університету” отримав Альфред Ян³².

Отже, на основі викладеної інформації бачимо, що векторами міжнародної співпраці Львівського університету в 1990-х роках були країни Європи (Білорусь, Молдова, Польща, Румунія, Угорщина, Чехія, Австрія, Бельгія, Велика Британія, Греція, Данія, Іспанія, Італія, Франція, Німеччина), Північної Америки (США та Канада), Туреччина та Росія. Серед країн-партнерів найтісніші зв'язки було налагоджено з Польщею (зокрема, першим у 1990-х роках звання “Почесний доктор Львівського університету” отримав Ф. Кірик) та країнами, де є значна українська діаспора (США, Канада, Німеччина та ін.). Саме діячі української діаспори були серед головних організаторів іменних стипендій для студентів Львівського університету.

²⁶ Протокол № 9/4 засідання вченої Ради Львівського державного університету імені Івана Франка, 5 квітня 1995 р., Документація Вченої Ради ЛНУ імені Івана Франка, арк. 8.

²⁷ Протокол № 10/5 засідання вченої Ради Львівського державного університету імені Івана Франка, 17 травня 1995 р., Документація Вченої Ради ЛНУ імені Івана Франка, арк. 7.

²⁸ Протокол № 14/10 засідання вченої Ради Львівського державного університету імені Івана Франка, 25 жовтня 1995 р., Документація Вченої Ради ЛНУ імені Івана Франка, арк. 5.

²⁹ Протокол № 6/10 засідання Вченої Ради Львівського державного університету імені Івана Франка, 29 жовтня 1997 р., Документація Вченої Ради ЛНУ імені Івана Франка, арк. 1.

³⁰ Порядок денний засідання Вченої Ради Львівського державного університету імені Івана Франка (протокол № 10/4), 3, 8 квітня 1998 р., Документація Вченої Ради ЛНУ імені Івана Франка, арк. 1.

³¹ Порядок денний засідання Вченої Ради Львівського державного університету імені Івана Франка (протокол № 11/5), 27 травня 1998 р., Документація Вченої Ради ЛНУ імені Івана Франка, арк. 1.

³² *Encyclopedia. Львівський національний університет імені Івана Франка*, 762.

MAJOR DIRECTIONS OF INTERNATIONAL ACTIVITIES OF LVIV UNIVERSITY IN 1990s

Liliya GULYOVATA, Volodymyr KACHMAR

Ivan Franko National University of Lviv,
Chair of Contemporary History of Ukraine,
1, Universytetska str., 79000, Lviv, Ukraine

The history of Lviv University is currently among the major subjects of cultural and intellectual history in Ukraine as well as in Poland. However, the emphasis is made at the end of the eighteenth to the first half of the twentieth century and there are practically no publications on the history of Lviv University at the end of the 20th and the beginning of the 21st century (only the intelligence of Volodymyr Kachmar can be called as the works of this subject). Taking into account the above, we can state that the international activity of the University of Lviv in the 1990s has not been the subject of historians' analysis and is therefore an extremely topical subject, since without its disclosure it is impossible to comprehensively characterize the activity of a higher educational establishment and to understand the peculiarities of its international relations at present.

The article describes the major directions of international activity of higher educational establishment during the 1990s. Protocols of meetings of the Academic Council of Lviv University became the main source of the article. Due to their analysis it is possible to reproduce a clear chronology of the formation of international relations of a higher educational institution after Ukraine gains independence.

The author focuses on concluding agreements on cooperation with educational, scientific and cultural institutions of foreign countries (with emphasis on their chronology and geography), on the special features of nominating scholarships to students from the University of Lviv from foreign funds as well as on restoring the tradition to award the title "Honorary Doctor Lviv University", in particular, to foreign workers.

As a result of the study, it can be argued that the European University (including Central and Eastern - Belarus, Moldova, Poland, Romania, Hungary, the Czech Republic, and the West, North and South - Austria, Belgium, the United Kingdom, Greece, Denmark, Spain, Italy, France, Germany, etc.), North America (USA and Canada), Turkey and Russia were the vectors of international cooperation. Among the partner countries, close ties were established with Poland (in particular, F. Kiryk was the first in the 1990s who was awarded with the title of the "Honorary doctor of Lviv University") and countries with a significant Ukrainian diaspora (USA, Canada, Germany). The leaders of the Ukrainian diaspora were among the main organizers of personal scholarships for students of Lviv University.

Key words: Lviv University, international activity, bilateral agreements, nominal scholarships, "Honorary Doctor of Lviv University", 1990s.

Стаття надійшла до редколегії 11.04.2018

Прийнята до друку 20.06.2019